

Can Perera de Canyes

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Veïnat de Canyes
Emplaçament Per la pista que duu al veïnat de Canyes, que surt del camí de Sant Elies.
Alçada: 414 m

Coordenades:

Latitud: 41.71009
Longitud: 2.38356
UTM Est (X): 448717
UTM Nord (Y): 4617772

Classificació

Número de fitxa 08234-51
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Popular
Segle XV-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL. 4402-I Acord Ple Consell Comarcal. Data disposició 18/05/2011.
Número inventari Sí, IPA.: 29459.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08234A006002500000IX
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dl., 21/03/2016 - 01:00

Descripció

Masia amb barri i cossos afegits posteriorment. És de planta rectangular i consta de planta baixa i dos pisos. La coberta és de teula àrab sobre ràfec de dues filades de teula, a dues vessants i perpendicular a la façana principal, que es troba orientada a migdia.

El portal és de mig punt adovellat, de gres rogenc.

Les finestres són de disposició simètrica. Les de la planta pis no tenen cap valor arquitectònic perquè presenten modificacions de factura recent.

Al primer pis, sobre el portal, hi ha una finestra d'arc conopial de perfil lobulat, que descansa sobre dos petits capitells, amb relleus ornamentat amb figures d'angelets, i emmarcada amb brancals i lleixa de pedra sorrenca. La finestra situada a la dreta, té la llinda motllurada en forma d'arc conopial, i la finestra de l'esquerra, és d'estil classicista amb trencaaigües motllurats amb bitllets, i faixes emmotllurades amb mènsules de petites dimensions.

Al pis superior, s'hi obren finestres amb arc rebaixat i brancals de maó a sardinell.

Al primer pis, hi ha un rellotge de sol ben conservat, d'aparença no gaire antiga.

Els murs són de paredat comú, amb pedra vista rejuntada amb portland, fruit d'un repicat de la façana, durant les últimes obres de reforma de la casa. Les pedres cantoneres són irregulars, de gres rogenc.

L'edifici principal es troba envoltat de diversos edificis annexos, corresponents a corts, pallisses i cavallerisses, que conformen el barri, al que s'hi accedeix a través de tres portals.

El portal més gran, és d'arc rebaixat i culmina en una coberta a dues vessants. Hi ha una altra porta, que separa la pallissa de les corts i dona accés als camps de conreu. I una porta petita, que dona accés al molí i a l'hort.

El portal de la pallissa, presenta una llinda en posició invertida, amb un escut heràldic en relleu, sobre dos brancals en forma de mènsula.

En destaca l'era de grans dimensions, situada davant de la porta principal, i formada per petites rajoles de fang cuit, l'edifici del molí (fitxa nº 114), situat en un edifici annex i la seva gran bassa (fitxa nº 210), que s'omple per un petit rec que prové de dalt de la riera.

Observacions:

Inventari Patrimoni Construït del Montseny: 08234021.

El Catàleg de béns a protegir del POUM (2011) estableix que l'edifici i un àrea de 30 m de radi al seu voltant tenen protecció arqueològica.

Fotografies de Global Arquitectes.

Història

La villa Cannas, que correspon al topònim "Canyes", és la referència escrita més antiga de l'indret on es situa aquesta casa, esmentada ja a la requesta del levita Ervigi de l'any 950 (Arxiu Fidel Fita).

El nom Perera es troba escrit per primer cop en un document de l'any 1214 (Arxiu parroquial de Sant Pere de Vilamajor - Arxiu Diocesà de Barcelona), on Berenguer de Perera signa com a testimoni.

I la primera referència on apareix documentat el mas de Perera és de l'any 1239 (Arxiu parroquial de Sant Pere de Vilamajor - Arxiu Diocesà de Barcelona), en les vendes d'unes feixes a Sant Pere.

El fogatge de l'any 1515 del terme de Vilamajor cita "lo mas Perera de Canyes".

L'aspecte actual de la masia és fruit de diverses fases constructives al llarg del temps.

Bibliografia

- AVENTÍN i PUIG, M. (1990). Vilamajor (872-1299). De la fi del sistema antic a la consolidació del feudalisme. Sabadell: ed. AUSA, p. 23 i 76.
- BARBANY, C. [et al.] (1996) De la balma a la masia: l'hàbitat medieval i modern al Vallès Oriental. Granollers: Museu de Granollers, p.131.
- DANÉS i TORRAS, J., (1933), Estudi de la masia catalana, Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, vol. XLIII, Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya.
- DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1997). Inventari del Patrimoni Arquitectònic del Parc Natural del Montseny (Sant Pere de Vilamajor). Barcelona: Servei de Patrimoni Arquitectònic Local. Diputació de Barcelona.
- DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2010). Catàleg de masies i cases rurals. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor.
- DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2011). Catàleg de béns a protegir. POUM. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1989). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Sant Pere de Vilamajor).
- OTPAT- Oficina Tècnica de Planificació i Anàlisi Territorial (2008). Inventari del patrimoni construït. Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge del Parc del Montseny. Diputació de Barcelona. Àrea d'Espais Naturals i Diputació de Girona.
- MUSEU ETNOLÒGIC DEL MONTSENY - CPCPTC (1999). Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (Sant Pere de Vilamajor).
- SARRIÀ i SARACHO, F. (2002). "Les Masies: el veïnat de Canyes". Quaderns de Vilamajor, 2. Sant Pere de Vilamajor: Centre d'Estudis de Sant Pere de Vilamajor, p. 60-63.

